

## **ПЕРСПЕКТИВИ ІНІЦІАТИВИ «ОДИН ПОЯС ОДИН ШЛЯХ» ДЛЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ**

**Палінчак Микола Михайлович**

*доктор політичних наук, професор,  
професор кафедри міжнародної політики,  
Державний вищий навчальний заклад  
«Ужгородський національний університет»*

**Новак Олександр Олександрович**

*магістр,  
Державний вищий навчальний заклад  
«Ужгородський національний університет»*

**Буркуш Іван Іванович**

*аспірант,  
Державний вищий навчальний заклад  
«Ужгородський національний університет»*

Стрімкий розвиток китайської економіки, породжений роками економічних перетворень допомогло Китаю зайняти провідні позиції на міжнародній арені. Незважаючи на швидкий темп прогресу, деякі регіони КНР й надалі відстають, створюючи дисбаланс та перешкоджаючи всебічній модернізації. Такі складнощі породили необхідність у збалансуванні якості життя у всіх регіонах та стратегії прискорення подальшого розвитку провідних частин країни. Концепція «Один пояс один шлях» стала однією з головних ініціатив, що націлена на забезпечення економічної безпеки у західних регіонах Китаю та підтримка темпів зростання у східних [1]. Збалансування економічних показників всередині країни допоможе китайським лідерам зменшити тиск на внутрішній арені та укріпити позиції на міжнародній арені.

Як історична ключова частина Шовкового шляху, Китай намагається відновити його функціонал у новому форматі. «Один пояс один шлях» має на меті побудову обох сухопутного та морського варіантів для примноження прибутків усіх учасників проекту [1]. Ця ініціатива має допомогти країнам додатково розвинути їх внутрішню інфраструктуру та посилити міжнародні зв'язки, стимулюючи не тільки розвиток окремих регіонів Китаю, але й азійських, європейських та африканських держав. Успіх проекту дозволить зменшити вплив США на світову економіку та збалансувати ринок Азії у відповідності до бачення китайських лідерів.

Окрім внутрішніх питань, ініціатива «Один пояс один шлях» є дієвим варіантом для усунення проблем світової торгівлі. Започаткований в 2013, за поданням Ксі Дзінпіня, проект має сприяти більш рівномірному

розподілу ресурсів, дозволяючи азійським країнам, що розвиваються отримати можливості для прискореного розвитку внутрішнього виробництва [2]. Такі зміни також дозволять уникнути формування конфліктів через розподіл сировини, приносячи мир та баланс у міжнародні економічні відносини. Ініціатива також дозволить усунути логістичні проблеми, що наразі існують в світі, створюючи нейтральний «коридор», який є в рівній мірі корисним для всіх учасників проєкту.

Процес побудови «коридору» згідно з ініціативою вже приніс позитивні зміни для країн-учасниць. Розбудова проєкту «Один пояс один шлях» дозволяє перетворити порівняльні переваги окремих держав у індустріальні, розширюючи їх виробництво та дозволяючи використати набутий досвід всередині вітчизняного виробництва [2]. Це також дозволить прискорити передачу технологій, що у свою чергу збільшує шанси для підвищення ефективності використання ресурсів, дозволяючи пришвидшити розвиток виробництва у країнах, що розвиваються.

Окрім вищезазначеного, ініціатива «Один пояс один шлях» націлюється на поглиблення міждержавних економічних зв'язків посередництвом співпраці в межах розробки елементів проєкту. Так, до прикладу, Китай може застосувати власні знання та досвід з індустріального будівництва щоб ефективно використати природні ресурси сусідніх азійських країн, використовуючи власну робочу силу [2]. Такий обмін факторами виробництва збагатить обидві сторони, сприяючи їх взаємному розвитку та формуванню нових економічно-індустріальних об'єднань.

В контексті відносин з США, Китай розраховує на розвиток ініціативи «Один пояс один шлях», адаптуючи її до інтересів партнерів. Так, з 2021 року Ксі Дзінпінь просував перспективу глобального розвитку та безпеки, зосереджуючись на співпраці, що дозволить зберегти економічний та політичний суверенітет країн-учасниць [3]. У цьому контексті, Китай хоче стати не керівником, а лідером, центром нового економічного порядку, який допомагатиме з розвитком та захистом економічної безпеки периферійних держав.

Ініціатива «Один пояс один шлях» також сприяє прискореному розвитку інформаційних технологій. Зважаючи на прогрес, продемонстрований країнами-учасницями за 7 років співпраці в роботі над ініціативою, їх індекси індустріального та інформаційного розвитку зросли на 50–200% у більшості випадків, показуючи позитивну тенденцію щодо співпраці у цьому напрямку [2]. Враховуючи контекст цифровізації світових економічних відносин, такі зміни є знаком позитивної динаміки, дозволяючи прискорений розвиток та зростання присутності країн-учасниць на сучасному ринку.

Для представників бізнесу, ця ініціатива приносить багато позитивних змін та можливостей розвитку. Полегшення доступу до

сировини та капіталу дозволяє прискорити темпи розвитку та зменшити внутрішні витрати. Процес інтеграції в новітній «Шовковий шлях» відкриває шанс для використання нових технологій та їх застосування в інших проєктах, підвищуючи фінансову ефективність корпорацій. Створення нових робочих місць також є важливим елементом стратегії «Один пояс один шлях», підвищуючи грошовий потік всередині країна-учасниць та збільшуючи можливість внутрішніх інвестицій.

Попри всі позитивні фактори, важливо враховувати потенційні обмеження, які впливатимуть на процес розвитку ініціативи. Політична нестабільність у країнах, через які проходить «коридор» може негативно вплинути як на загальний процес розвитку проєкту, так і на грошовий баланс учасників, створюючи фінансові ризики. Існує ймовірність виникнення високих боргових навантажень у зв'язку з неефективним використанням ресурсів та капіталу в процесі імплементації ініціативи. Репутаційний фактор Китаю є також важливим фактором ризику, так як деякі азійські країни побоюються стати залежними від китайських фінансів, втрачаючи політичну та економічну незалежність. Фактор співпраці КНР з РФ та торгова війна з США можуть створити невпевненість у питаннях співпраці з китайським правлінням, особливо у випадку України.

Як висновок, можна зазначити що ініціатива «Один пояс один шлях» є частиною глобального розвитку міжнародних економічних відносин. Стратегія її імплементації дає початок пришвидженню інвестиційних потоків та створенню нових індустріальних зв'язків, посилюючи глобалізаційні процеси. Реалізація цієї ініціативи позитивно впливає на країни-учасниці, полегшуючи логістичні потоки та спрощуючи перерозподіл ресурсів, включаючи фактори виробництва, які є важкодоступними для окремих держав або використовуються неефективно внутрішніми виробниками.

### **Список використаних джерел:**

1. Шевченко Б.О., Цзяші Д. Економічні основи ініціативи «Один пояс – один шлях». *Соціально-економічні, політичні та гуманітарні виміри національного та місцевого розвитку*: збірник наукових статей учасників четвертої всеукраїнської науково-практичної конференції. Полтава, 2024. С. 214–218.
2. Йонгшун В., Зварич Р. Оптимізувати розподіл міжнародних ресурсів у рамках дослідження рамкової стратегії «Один пояс, один шлях». *Вісник Економіки*. 2024. № 2. С. 42–57. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2024.02.042> (дата звернення: 16.10.2024).
3. Фесенко М.В. Роль ініціативи «Один пояс, один шлях» у трансформації світового порядку. *Проблеми всесвітньої історії*. 2024. № 2 (26). С. 137–154. DOI: <http://doi.org/10.46869/2707-6776-2024-26-8> (дата звернення: 16.10.2024).